SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:2855

av Gurgin Bakircioglu (MP)

Sverigekortet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör verka för att ett nationellt Sverigekort för lokal och regional kollektivtrafik införs och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att staten bör överväga ett långsiktigt finansieringsansvar för Sverigekortet och säkra att reformen inte finansieras genom minskat trafikutbud eller försämrad regional tillgänglighet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverigekortet bör kombinera flexibla trafiklösningar med ett sammanhängande nationellt biljettsystem och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reformens fördelningspolitiska och klimatmässiga effekter bör följas upp med särskilt fokus på låginkomsttagare, landsbygd, förorter, kön och åldersgrupper och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Vi vill införa ett Sverigekort för resor med allmän kommunal och regional kollektivtrafik i hela landet till enhetligt och förmånligt månadspris. För unga, studenter och pensionärer ska Sverigekortet säljas till rabatterat pris. Vi vill ge förutsättningar för

en kollektivtrafik med hög kvalitet och ökad kapacitet utifrån olika förutsättningar runt om i landet. I denna satsning ingår också kostnadstäckning till regioner och kommuner för den förstärkning av trafik detta medför.

Miljöpartiet har föreslagit ett Sverigekort för lokal och regional kollektivtrafik till 499 kronor per månad för vuxna och 249 kronor för barn, studenter och pensionärer.

Det ger ett konkret svar på höga biljettpriser, men genomförandet måste utformas tillsammans med regionala kollektivtrafikmyndigheter, med långsiktig kompensation för intäktsbortfall och kapacitetsbehov.

En billigare biljett kan minska ekonomiska hinder men inte ensam lösa geografisk isolering. Staten bör också följa upp vad reformen faktiskt förändrar: hur många har råd att resa, vilka resor blir möjliga, hur fördelas nyttan mellan grupper och platser och vilka utsläpp kan minska? Det är genom att mäta verklig tillgänglighet snarare än enbart antalet resenärer som transportpolitiken kan bli en rättvisepolitik.

Gurgin Bakircioglu (MP)